

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.795 van 11 oktober 1999
in de zaak A. 84.530/IX-1863.**

In zake : de VZW DRAFWEDRENNEN KORTRIJK,
gevestigd te KUURNE,
Kattestraat 188

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Landbouw en Middenstand,
2. de minister van Financiën.

tussenkomen partij :

de VZW BELGISCHE FEDERATIE VOOR PAARDENWED-
RENNEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LAGASSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpesteenweg 187.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
VZW DRAFWEDRENNEN KORTRIJK op 3 juni 1999 heeft inge-
diend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerleg-
ging van het koninklijk besluit van 17 maart 1999 tot
wijziging van het koninklijk besluit van 8 juli 1970
houdende de algemene verordening betreffende de met de
inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de ver-
nietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-
auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 september 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN DE SIJPE die, loco advocaat X. D'HULST verschijnt voor de verzoekende partij, van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van advocaten V. WILLEMS en M. PILCER die, loco advocaat D. LAGASSE verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van adjunct-auditeur W. WEYMEERSCH, daartoe gemachtigd bij beslissing van de auditeur-generaal van 4 november 1998;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de VZW BELGISCHE FEDERATIE VOOR PAARDENWEDRENNEN met een verzoekschrift van 18 juli 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat de verwerende partij alsook de tussenkomende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwisten; dat er over de door hen opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden

gedaan indien zou blijken dat voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17 , § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State hetgeen te dezen niet het geval is;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste voorwaarde betreft dat de verzoekende partij vooreerst stelt dat ingevolge de inwerkingtreding van het bestreden besluit de haar verleende vergunning voor het openen van een renbaan en het inrichten van paardenwedrennen is komen te vervallen, dat aldus haar bestaansreden in het gedrang wordt gebracht vermits zij onmogelijk haar doelstellingen kan realiseren, dat ontbinding en vereffening dan ook zullen volgen; dat in dit verband zij er eveneens op wijst dat zij de noodzakelijke voorwaarden voor het bekomen van een vergunning nooit kan vervullen omdat zij onder meer de gegevens van het stamboek van het ras niet kan bijhouden, dat door het verval van de haar verleende vergunning zij in overtreding is met de artikelen 69, 70 en 71, WIGB, zij haar koerskalender vanaf september 1999 niet meer kan respecteren -waardoor zij belangrijke financiële inkomsten zal mislopen- en zij de door haar aangegane verbintenissen ten aanzien van derden dient te annuleren; dat zij tenslotte eveneens wijst op de

nefaste sociale gevolgen : talrijke personeelsleden zullen op korte termijn moeten ontslagen worden;

2.2. Overwegende dat de verwerende partijen in hun nota's vooreerst antwoorden dat de verzoekende partij moet aantonen over de noodzakelijke vergunning te beschikken; dat indien dit niet het geval is de tweede verwerende partij meent dat, zelfs wanneer de bestreden akte zou worden geschorst, de verzoekende partij haar activiteiten niet op een regelmatige wijze zou kunnen verderzetten, dat, indien zij daarentegen wel over de nodige vergunning beschikt, deze geldig blijft totdat zij zou worden ingetrokken; dat de tweede verwerende partij verder antwoordt dat de verzoekende partij blijkbaar reeds een aantal beslissingen heeft genomen, zodat ook op dit punt een eventuele schorsing daaraan niet meer kan verhelpen; dat de tweede verwerende partij tenslotte meent dat het nadeel ontstaan bij anderen waarmee de verzoekende partij overeenkomsten heeft gesloten, niet voldoende concreet wordt onderbouwd;

2.3. Overwegende dat de tussenkomende partij erop wijst dat de verzoekende partij niet het bewijs voorlegt over een vergunning tot het inrichten van paardenwedrennen te beschikken; dat zij verder meent dat de verzoekende partij niet in de totale onmogelijkheid verkeert haar maatschappelijk doel te realiseren : zo is het inrichten van paardenwedrennen slechts één manier om dit doel te bereiken en bovendien belet haar niets maximum vijf wedrennen per jaar in te richten; dat de tussenkomende partij tenslotte aanvoert dat het belang van de verzoekende partij bij het bekomen van een schorsing moet worden afgewogen tegenover het nadeel voor de Belgische paardenwereld ingeval van schorsing : een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zou meebrengen dat de Belgische paardenwereld verlieslatend zou blijven en op termijn zelfs zou komen te verdwijnen;

2.4.1. Overwegende dat er op het eerste gezicht kan van worden uitgegaan dat de verzoekende partij beschikt over een vergunning tot het openen van een renbaan en het inrichten van paardenwedrennen; dat luidens artikel 42, § 2, van het voormelde koninklijk besluit van 8 juli 1970, deze toelating of vergunning geldt totdat zij wordt ingetrokken; dat door de tweede verwerende partij niet wordt betwist dat dergelijke vergunningen blijven gelden totdat zij worden ingetrokken; dat zij al evenmin beweert dat dergelijke vergunning zou zijn ingetrokken; dat de stelling van de verzoekende partij als zou haar vergunning zijn vervallen door de inwerkingtreding van het bestreden besluit, niet kan worden bijgetreden; dat de vergunning blijft gelden totdat zij daadwerkelijk wordt ingetrokken; dat de verzoekende partij derhalve niet in overtreding is met de door haar opgesomde artikelen 69, 70 en 71, WIGB; dat de door de verzoekende partij opgesomde nadelen op het eerste gezicht dan ook niet het rechtstreekse gevolg zijn van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat zij eerder verband lijken te houden met een eventuele nog te nemen beslissing, namelijk de intrekking van de vergunning tot het openen van een renbaan en het inrichten van paardenwedrennen;

2.4.2. Overwegende, wat de door de verzoekende partij ingeroepen concrete nadelen betreft, er moet worden op gewezen dat zelfs onder de nieuwe regeling het haar niet totaal onmogelijk wordt gemaakt haar maatschappelijk doel te realiseren, zij het nog eerder symbolisch; dat het daarmee gepaard gaande financieel verlies of nadeel, niet als moeilijk te herstellen wordt beschouwd; dat de door de verzoekende partij aangevoerde nadelige sociale gevolgen haar niet persoonlijk raken;

2.4.3. Overwegende dat zij haar bewering als zou zij reeds een aantal maatregelen hebben genomen om haar verbintenissen ten aanzien van derden te annuleren, niet

op een afdoende concrete wijze staat; dat de stukken waarnaar zij verwijst de huurovereenkomst met de gemeente Kuurne betreffen alsmede het personeelsregister op datum van 30 april 1999; dat zij geen enkel stuk voorlegt waaruit blijkt dat zij voornoemde huurovereenkomst heeft opgezegd of is overgegaan tot ontslag;

2.4.4. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de VZW BELGISCHE FEDERATIE VOOR PAARDENWEDRENNEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf oktober 1900 negenennegentig, door :

de H. A. BEIRLAEN, wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.